

[Kallesøe]

skal jeg fremføre mit partis synspunkter på det foreliggende forslag.

Lovforslaget er som så meget andet, der er foreslået af kommunisterne, ensidigt vendt mod erhvervslivet. Det konservative folkeparti anser forslaget for urimeligt, overflødigt og uden nogen saglig begrundelse. Det indeholder bestemmelser, der betyder, at et frit erhvervsliv ikke kan virke til gavn for alle i det danske samfund, og det er gennemsyret af mistænksomhed over for erhvervslivet, dets ledere og medarbejdere. Det er et stykke bureaukrati.

De bestemmelser, der i forvejen findes for virksomhedernes drift, er bestemt restriktive nok. Monopoltilsynet virker efter vor opfattelse fuldt ud tilfredsstillende, sådan at store virksomheder ikke kan misbruge deres stilling til at opnå særfordele.

Bemærkningerne til forslaget har et sådant indhold, at man kun kan få det indtryk, at forslagsstillerne vil ødelægge og bryde ned. Jeg skal ikke komme nærmere ind på de anklager, disse bemærkninger indeholder – det er de ikke værd. Kun skal det bemærkes, at både skattemyndigheder, monopoltilsyn og lovgivningsmagt i øvrigt fuldt ud har mulighed for at gribe ind, hvis der er tale om overtrædelser af gældende love. Pengeinstitutterne har endvidere offentlige repræsentanter i deres bestyrelser, og aktieselskaberne skal indsende regnskab til aktieselskabsregisteret, og disse regnskaber er tilmed offentligt tilgængelige.

Som man vil kunne forstå af det, jeg har sagt, kan vi naturligvis ikke gå ind for et lovforslag, der er så destruktivt og negativt over for dansk erhvervsliv.

Birgith Mogensen (CD):

CD støtter den privatkapitalistiske grundstruktur og ønsker ikke at bidrage til mistænkeliggørelse og indførelse af yderligere restriktioner for firmaer, der har skabt tusinder af arbejdspladser i kraft af deres konkurrenceevne. Vi afviser forslaget.

Ole Olsen (SF):

Da man i 1955 satte monopolloven i værk, sådan at man skabte monopoltilsynet, lå det sådan, at både socialdemokratiet, det radikale venstre, venstre og konservative stemte for lovforslaget. På den baggrund kan den, synes

jeg, noget hysteriske argumentation fra både konservatives og venstres side synes at være stærkt overdrevet. Man gik dengang ind for en række bemyndigelser til monopoltilsynet, og man taler nærmest i dag, som om det har man virkelig fortrudt.

Det er sådan, at monopolloven, som den ser ud i dag, kan man udmærket bruge til at undersøge finansielle forbindelser mellem forskellige virksomheder. Men det kan være rigtigt, at det er en bemyndigelse, der ikke er brugt i ret høj grad. Man brugte den snarere forud for monopoltilsynets skabelse, idet trustkommissionen jo bl. a. afleverede en redegørelse om kulbranchen, om kulimportører, hvor man netop styrede tingene ved hjælp af finansielle forbindelser. Men efter 1955 er det kun i ganske få tilfælde, at monopoltilsynet er begyndt at grave for at finde finansielle forbindelser. Det er også et meget besværligt arbejde at tage op. Vi har det sådan i den danske monopollov, at finansielle forbindelser ikke umiddelbart skal anmeldes af firmaer, fordi de består, men monopoltilsynet må selv finde frem til det og undersøge det og så tage initiativet.

Man nævnte fra socialdemokratisk side, at man skulle lade ministeren afgøre, hvad der er nødvendigt. Jeg mener ikke, at det er særlig betryggende, på baggrund af den tale, ministeren holdt her i dag.

I sidste ordinære samling havde vi et forslag om en trustkommission, og vi havde tillige et forslag om at oprette et nyt kontor under monopoltilsynet, som kunne tage sig af sagerne. Jeg skal da erkende, at selve formen: en trustkommission, kan jeg godt være lidt skeptisk over for. Jeg så hellere, at man udbyggede monopoltilsynet, bl. a. med den begrundelse, at selvfølgelig bliver en trustkommission eller et kontor, eller hvad det nu bliver, nødsaget til at trække meget kraftigt på monopoltilsynets erfaringer, og derfor vil det være betydelig lettere med et kontor, end det vil være at lave en selvstændig kommission.

Det skal tillige nævnes, at den gamle trustkommission faktisk fik lavet en hel bunke materiale, en hel bunke undersøgelser, som aldrig nogen sinde blev offentliggjort, og man betragtede det som temmelig spildte kræfter, selv om der ligger store stabler i monopoltilsynet i dag af akter vedrørende denne undersøgelse. Det taler efter min opfattelse